

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Martinou Weissovou v právní věci žalobce: Crytex, s.r.o., IČ: 26207672, se sídlem Praha 5, Vratičová 277/11, proti žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení částky 2,444.132,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žaloba, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 2,444.132,- Kč s úrokem z prodlení jdoucím z této částky od 31.7.2007 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, došlou soudu dne 2.12.2011, se žalobce proti žalované domáhal náhrady škody ve výši 2,444.132,- Kč. Žalobce tvrdil, že je obchodní společností, která se mimo jiné zabývá mezinárodním obchodem s křemíkovými substráty. V rámci této činnosti žalobce uskladnil dne 4.8.2006, jako v mnoha jiných případech, zakoupenou komoditu – polykrystalický křemík o váze 1.050 kg, nacházející se na dvou přepravních paletách, u společnosti SCHENKER spol. s r.o., se sídlem Rudná u Prahy, K Vypichu 1087, a to v celním skladu této společnosti v Rudné u Prahy. Účelem uskladnění byl záměr žalobce na dalším prodeji uvedené komodity, kdy uvedená společnost běžně pro žalobce zajišťovala přepravu zboží. Hodnota uskladněného zboží byla v té době 105,- USD/kg, tedy celkem 110.250,- USD, což v přepočtu představuje částku 2,444.132,- Kč. Dne 31.7.2007 došlo ze strany Policie ČR k zabavení tohoto zboží, neboť policejní útvar SKPV OHK správy Středočeského kraje, v řízení vedeném pod sp.zn. [REDACTED] vydal podle § 78 odst. 1 trestního řádu společnosti SCHENKER spol. s r.o. výzvu k vydání zboží žalobce. Žalobce se opakovaně domáhal vydání zajištěného zboží, které je dosud zajištěno Policií ČR, ale bezvysledně. Žalobce shledává nesprávný

úřední postup Policie ČR v nepřiměřené době řízení, po kterou je mu shora označené zboží odňato z dispozice a rovněž v okolnosti, že policejní orgány nevezly zřetel na dobu použitelnosti zboží vyznačenou na obalu a nepředěšlo se tak vzniku škody. Škoda, která žalobci v důsledku jednání Policie ČR vznikla, odpovídá ceně předmětného zboží ve výši 2,444.132,- Kč. Žalobce vyzval žalovanou k úhradě vzniklé škody, ale žalovaná nárok žalobce odmítla.

Žalovaná nárok žalobce uplatněný žalobou neuznala a navrhla zamítnutí žaloby. Žalovaná nesporeovala, že u ní žalobce dne 12.8.2011 uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 2,444.132,- Kč, která mu měla vzniknout v důsledku nesprávného úředního postupu orgánů činných v trestním řízení, konkrétně policejním orgánem Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, v řízení vedeném pod sp.zn. [REDAKCE]. Žalovaná namítla, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro vznik odpovědnosti žalované za škodu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb.. Orgány činnými v trestním řízení je prováděno prověřování ve věci podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle ust. § 250 odst. 1,4 trestního zákona, kterého se měl dopustit jednatel žalobce RNDr. Ing. Peter Kozma, Dr.Sc. v průběhu let 2005 – 2006. K zajištění předmětné dodávky polykrystalického křemíku žalobce došlo z důvodu prověření daného podezření. Žalovaná neshledala nesprávný úřední postup orgánů činných v trestním řízení, když předmětná surovina byla zajištěna v souladu se zákonem a je předmětem vyšetřování. Pokud se v uvedeném řízení ukáže, že podezření bylo liché, bude zajištěná surovina žalobci vrácena a tudíž mu škoda nevznikne.

Žalobce v průběhu řízení doplnil svá tvrzení a uvedl, že celé trestní řízení trvá již od roku 2006 a dosud není skončeno. Obžaloba na jednatele žalobce byla podána před třemi lety. Expirační lhůta u zajištěné zásilky polykrystalického křemíku (č. zásilky [REDAKCE]) skončila v roce 2007 nebo 2008 a tudíž zboží již není použitelné, čímž žalobci vznikla škoda.

Žádostí žalobce ze dne 12.8.2011 bylo prokázáno, že žalobce požádal žalovanou o odškodnění ve výši 2,444.132,- Kč s odůvodněním jako v žalobě. Stanoviskem žalované ze dne 3.2.2012 bylo prokázáno, že žalovaná žalobcem uplatněný nárok neuznala s odůvodněním, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu a nejsou tak splněny předpoklady pro vznik odpovědnosti žalované za škodu.

Vyšetřovacím spisem Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, služby kriminální policie a vyšetřování OHK – pracoviště Příbram, spisové značky [REDAKCE] bylo prokázáno, že usnesením Policie ČR ze dne 30.8.2010, č.j. [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání jednatele žalobce RNDr. Ing. Petera Kozmy, DrCs. pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona kterého se měl dopustit tím, že jako jednatel společnosti Crytex, s.r.o. v úmyslu obohatit se na cizím majetku, uvedl v omyl poškozeného, když mu nabídl k prodeji polykrystalický křemík, který deklaroval jako vysoce kvalitní, v důsledku tohoto ujištění došlo k uzavření kupní smlouvy a posléze byl poškozenému místo kvalitního materiálu dodán materiál zcela bezcenný. Podle protokolu o vydání věci ze dne 31.7.2007 vydala společnost SCHENKER spol s.r.o. orgánům činným v trestním řízení zásilku polykrystalického křemíku, specifikovanou v žalobě. V průběhu trestního řízení byl podán dne 10.1.2008 znalecký posudek, v němž ustanovený znalec posuzuje kvalitu polykrystalického křemíku, který byl zajištěn dne 31.7.2007.

Dopisem společnosti SCHENKER spol s r.o. ze dne 27.11.2009, adresovaným právnímu zástupci žalobce, bylo prokázáno, že uvedená společnost sdělila, že v jejím skladu v Rudné u

Prahy byla uskladněna zásilka žalobce číslo 106039980 polykrystalického křemíku. Dopisem společnosti SCHENKER spol s r.o. ze dne 22.2.2010 pak bylo prokázáno, že uvedená společnost sdělila právnímu zástupci žalobce, že převzala zásilku číslo 106039980 na svůj sklad za účelem realizace přepravy, nicméně přeprava realizována nebyla, neboť předmětná věc byla zabráná orgány činnými v trestním řízení. Postup společnosti SCHENKER spol. s r.o. při převzetí zásilky na sklad a jejím vydání Policii ČR byl plně v souladu s právními předpisy.

Dalšími v řízení provedenými důkazy soud žádné podstatné skutečnosti pro rozhodnutí věci nezjistil a z toho důvodu se těmito důkazy v odůvodnění rozsudku nezabývá.

Podle § 1 odst.1 zák.č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 zák.č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním a b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 8 odst.1 zák.č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 13 odst.1,2 zák.č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Po zhodnocení provedených důkazů soud uzavřel, že žaloba není důvodná. Odpovědnost žalované za škodu dle zák.č. 82/1998 Sb. vznikne ze současného splnění třech předpokladů. Jedná se o existenci nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu, vznik škody a příčinnou souvislost mezi těmito. Soud se tedy zabýval otázkou, zda jsou splněny uvedené předpoklady a uzavřel, že v současné době nelze učinit závěr o existenci nesprávného úředního postupu orgánů činných v trestním řízení či vydání nezákonného rozhodnutí a rovněž o příčinné souvislosti mezi případným nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím a vznikem škody žalobci. V řízení bylo prokázáno tvrzení žalobce, že dne 31.7.2007 vydala společnost SCHENKER spol. s r.o. orgánům činným v trestním řízení, na jejich výzvu, zásilku polykrystalického křemíku číslo 106039980, kterou žalobce uskladnil v jejím celním skladu v Rudné u Prahy. Orgány činné v trestním řízení vydaly výzvu k vydání tohoto polykrystalického křemíku v rámci trestního řízení vedeného proti jednateli žalobce Ing. RNDr. Peteru Kozmovi, DrSc., který byl vyšetřován v souvislosti s podezřením ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 trestního zákona. V průběhu tohoto trestního řízení byl zpracován znalecký posudek, jehož předmětem bylo zkoumání polykrystalického křemíku, který byl vydán Policii ČR dne 31.7.2007 společností SCHENKER spol. s r.o.. Žalobce v průběhu řízení potvrdil, že trestní řízení dosud trvá, když proti jednateli žalobce byla podána obžaloba pro trestný čin podvodu, kterého se měl dopustit za použití polykrystalického křemíku. Podle § 78 odst.1 trestního řádu, kdo má u sebe věc důležitou pro trestní řízení, je povinen ji na vyzvání předložit soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu; je-li ji nutno pro účely trestního řízení zajistit, je povinen věc na vyzvání těmito orgánům vydat. Podle ustanovení § 80 odst.1 trestního řádu, není-li věc, která byla podle § 78

vydána nebo podle § 79 odňata, k dalšímu řízení potřeba a nepřichází v úvahu její propadnutí nebo zabránění, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo tomu, komu byla odňata. V daném případě je zřejmé, že orgány činné v trestním řízení postupovaly podle zákona, tedy konkrétně podle citovaného ustanovení § 78 odst.1 trestního řádu, když vyzvaly společnost SCHENKER spol.s r.o. k vydání předmětné zásilky polykrystalického křemíku, kterou bylo potřeba zajistit pro účely trestního řízení vedeného proti jednateli žalobce. Toto trestní řízení není dosud skončeno a tudíž nelze ani učinit závěr o nezákonnosti trestního stíhání a příčinné souvislosti mezi tímto trestním stíháním, v rámci něhož došlo k zajištění zásilky polykrystalického křemíku ve vlastnictví žalobce, a žalobci vzniklou škodou. Žalobce tvrdil, že škoda mu vznikla v příčinné souvislosti s nepřiměřenou délkou zajištění polykrystalického křemíku, u něhož expirační doba uplynula v roce 2006 nebo 2007. Soud neshledal příčinnou souvislost mezi žalobcem tvrzenou nepřiměřenou délkou zajištění polykrystalického křemíku a žalobcem tvrzenou škodou, neboť z obsahu vyšetřovacího spisu je zřejmé, že zajištěná zásilka byla nezbytně potřebná k vyšetřování, když byla následně předmětem znaleckého posouzení v předmětném řízení. Znalec podal znalecký posudek dne 10.1.2008. I v případě, že by byla zásilka polykrystalického křemíku vrácena žalobci ihned po podání znaleckého posudku, již by dle tvrzení samotného žalobce byla nepoužitelná pro uplynutí expirační doby. Nelze tedy uzavřít, že by škoda tvrzená žalobcem vznikla v příčinné souvislosti s nepřiměřenou dobou zajištění zásilky polykrystalického křemíku. Z uvedených důvodů soud žalobu v plném rozsahu zamítl. Soud rovněž zamítl návrhy žalobce na doplnění dokazování spisem Krajského soudu v Praze sp.zn. [REDAKCE] a výslechem svědků P [REDAKCE], V [REDAKCE] H [REDAKCE] kapitána S [REDAKCE] kapitána H [REDAKCE] a znalce doc. Petra Macháče, když těmito důkazy chtěl žalobce prokázat, že skutečně došlo k zajištění předmětné zásilky, ale soud se s ohledem na závěry shora otázkou vzniklé škody a s tím souvisejícím vlastnictvím žalobce k předmětné zásilce polykrystalického křemíku nezabýval, neboť po zjištění, že nejsou splněny ostatní dva předpoklady pro vznik odpovědnosti žalované za škodu, nebylo třeba se touto otázkou zabývat, neboť odpovědnost žalované za škodu vznikne pouze za současného splnění všech třech předpokladů.

Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. by měla žalovaná, která byla ve věci zcela úspěšná, právo na náhradu nákladů řízení proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalované však žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly a soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze dne 25. června 2013

Mgr. Martina Weissová, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Hana Dobešová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Javůrkové a soudců JUDr. Heleny Koucké a Mgr. Štěpána Hnaníčka v právní věci žalobce: **Crytex, s.r.o.**, IČO: 26207672, se sídlem Praha 5, Vraticová 277/11, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení částky **2.444.132 Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. června 2013, č.j. 42 C 315/2011 – 48,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně **se p o t v r z u j e .**

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 2.444.132 Kč s úrokem z prodlení jdoucím z této částky od 31. 7. 2007 do zaplacení, a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění napadeného rozsudku se podává, že žalobce se proti žalované domáhal zaplacení shora uvedené částky z titulu náhrady škody. Tvrdil, že je obchodní společností, která se mimo jiné zabývá mezinárodním obchodem s křemíkovými substráty. V rámci této činnosti žalobce uskladnil dne 4. 8. 2006, jako v mnoha jiných případech, zakoupenou komoditu – polykrystalický křemík o váze 1.050 kg, nacházející se na dvou přepravních paletách, u společnosti SCHENKER spol. s r.o., se sídlem Rudná u Prahy, K Vypichu 1087,

a to v celním skladu této společnosti. Účelem uskladnění byl záměr žalobce na dalším prodeji této komodity, kdy uvedená společnost běžně pro žalobce zajišťovala přepravu zboží. Hodnota uskladněného zboží byla v té době 105 USD/kg, tedy celkem 110.250 USD, což v přepočtu představuje částku 2.444.132 Kč. Dne 31.7.2007 došlo ze strany Policie ČR k zabavení tohoto zboží, neboť policejní útvar SKPV OHK správy Středočeského kraje, v řízení vedeném pod sp.zn. [REDAKCE], vydal podle § 78 odst. 1 trestního řádu společnosti SCHENKER spol. s r.o. výzvu k vydání zboží žalobce. Žalobce se opakovaně domáhal vydání zajištěného zboží, které je zajištěno Policií ČR dosud, ale bezvýsledně. Žalobce shledává nesprávný úřední postup Policie ČR v nepřiměřené době řízení, po kterou je mu shora označené zboží odňato z dispozice a rovněž v okolnosti, že policejní orgány nevezly zřetel na dobu použitelnosti zboží vyznačenou na obalu a nepředšlo se tak vzniku škody. Škoda, která žalobci v důsledku jednání Policie ČR vznikla, odpovídá ceně předmětného zboží ve výši 2.444.132 Kč. Žalobce vyzval žalovanou k úhradě vzniklé škody, ale žalovaná nárok žalobce odmítla. Žalobce v průběhu řízení doplnil svá tvrzení a uvedl, že celé trestní řízení trvá již od roku 2006 a dosud není skončeno. Obžaloba na jednatele žalobce byla podána před třemi lety. Expirační lhůta u zajištěné zásilky polykrystalického křemíku (č. zásilky 106039980) skončila v roce 2007 nebo 2008 a tudíž zboží již není použitelné, čímž žalobci vznikla škoda.

Žalovaná nárok žalobce uplatněný žalobou neuznala a navrhla zamítnutí žaloby. Nesporovala, že u ní žalobce dne 12. 8. 2011 uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 2.444.132 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku nesprávného úředního postupu orgánů činných v trestním řízení, konkrétně policejním orgánem Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, v řízení vedeném pod sp.zn. [REDAKCE]. Namítla však, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro vznik odpovědnosti žalované za škodu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. Orgány činnými v trestním řízení je prováděno prověřování ve věci podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle ust. § 250 odst. 1,4 trestního zákona, kterého se měl dopustit jednatel žalobce RNDr. Ing. Peter Kozma, Dr.Sc., v průběhu let 2005 – 2006. K zajištění předmětné dodávky polykrystalického křemíku žalobce došlo z důvodu prověření daného podezření. Žalovaná neshledala nesprávný úřední postup orgánů činných v trestním řízení, když předmětná surovina byla zajištěna v souladu se zákonem a je předmětem vyšetřování. Pokud se v uvedeném řízení ukáže, že podezření bylo liché, bude zajištěná surovina žalobci vrácena, a tudíž mu škoda nevznikne.

Po provedeném dokazování soud I. stupně nárok uplatněný žalobcem posoudil podle § 1 odst.1, § 5, § 8, § 13 odst.1,2 zák.č. 82/1998 Sb. a dovodil, že žaloba není důvodná.

Vyšel z toho, že odpovědnost žalované za škodu dle zák.č. 82/1998 Sb. vznikne za současného splnění třech předpokladů, a to existence nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu, vznik škody a příčinnou souvislost mezi nimi. Soud I. stupně pak uzavřel, že v současné době nelze učinit závěr o existenci nesprávného úředního postupu orgánů činných v trestním řízení či vydání nezákonného rozhodnutí a rovněž o příčinné souvislosti mezi případným nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím a vznikem škody žalobci. V řízení bylo prokázáno tvrzení žalobce, že dne 31. 7. 2007 vydala společnost SCHENKER spol. s r.o. orgánům činným v trestním řízení, na jejich výzvu, zásilku polykrystalického křemíku číslo 106039980, kterou žalobce uskladnil v jejím celním skladu v Rudné u Prahy. Orgány činné v trestním řízení vydaly výzvu k vydání tohoto polykrystalického křemíku v rámci trestního řízení vedeného proti jednateři žalobce Ing. RNDr. Peteru Kozmovi, Dr.Sc., který byl vyšetřován v souvislosti s podezřením ze spáchání

trestného činu podvodu podle § 250 trestního zákona. V průběhu tohoto trestního řízení byl zpracován znalecký posudek, jehož předmětem bylo zkoumání polykrystalického křemíku, který byl vydán Policii ČR dne 31.7.2007 společností SCHENKER spol. s r.o.. Žalobce v průběhu řízení potvrdil, že trestní řízení dosud trvá, když proti jednateli žalobce byla podána obžaloba pro trestný čin podvodu, kterého se měl dopustit za použití polykrystalického křemíku. Podle § 78 odst. 1 trestního řádu, kdo má u sebe věc důležitou pro trestní řízení, je povinen ji na vyzvání předložit soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu; je-li jí nutno pro účely trestního řízení zajistit, je povinen věc na vyzvání těmito orgány vydat. Podle ustanovení § 80 odst. 1 trestního řádu, není-li věc, která byla podle § 78 vydána nebo podle § 79 odňata, k dalšímu řízení potřeba a nepřichází v úvahu její propadnutí nebo zabránění, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo tomu, komu byla odňata. V daném případě je zřejmé, že orgány činné v trestním řízení postupovaly podle zákona, tedy konkrétně podle citovaného ustanovení § 78 odst. 1 trestního řádu, když vyzvaly společnost SCHENKER spol.s r.o. k vydání předmětné zásilky polykrystalického křemíku, kterou bylo potřeba zajistit pro účely trestního řízení vedeného proti jednateli žalobce. Toto trestní řízení není dosud skončeno, a tudíž nelze ani učinit závěr o nezákonnosti trestního stíhání a příčinné souvislosti mezi tímto trestním stíháním, v rámci něhož došlo k zajištění zásilky polykrystalického křemíku ve vlastnictví žalobce, a žalobci vzniklou škodou. Žalobce tvrdil, že škoda mu vznikla v příčinné souvislosti s nepřiměřenou délkou zajištění polykrystalického křemíku, u něhož expirační doba uplynula v roce 2006 nebo 2007. Soud neshledal příčinnou souvislost mezi žalobcem tvrzenou nepřiměřenou délkou zajištění polykrystalického křemíku a žalobcem tvrzenou škodou, neboť z obsahu vyšetřovacího spisu je zřejmé, že zajištěná zásilka byla nezbytně potřebná k vyšetřování, když byla následně předmětem znaleckého posouzení v předmětném řízení. Znalec podal znalecký posudek dne 10. 1. 2008. I v případě, že by byla zásilka polykrystalického křemíku vrácena žalobci ihned po podání znaleckého posudku, již by dle tvrzení samotného žalobce byla nepoužitelná pro uplynutí expirační doby. Nelze tedy uzavřít, že by škoda tvrzená žalobcem vznikla v příčinné souvislosti s nepřiměřenou dobou zajištění zásilky polykrystalického křemíku. Z uvedených důvodů soud žalobu v plném rozsahu zamítl. Soud rovněž zamítl návrhy žalobce na doplnění dokazování spisem Krajského soudu v Praze sp.zn. [REDAKCE] a výsledkem svědků P. [REDAKCE], T. [REDAKCE], V. [REDAKCE], H. [REDAKCE] kapitána S. [REDAKCE], kapitána H. [REDAKCE] znalce doc. Petra Macháče, když těmito důkazy chtěl žalobce prokázat, že skutečně došlo k zajištění předmětné zásilky, ale soud se s ohledem na závěry shora otázkou vzniklé škody a s tím souvisejícím vlastnictvím žalobce k předmětné zásilce polykrystalického křemíku nezabýval, neboť po zjištění, že nejsou splněny ostatní dva předpoklady pro vznik odpovědnosti žalované za škodu, nebylo třeba se touto otázkou zabývat.

O nákladech řízení soud I. stupně rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. s ohledem na skutečnost, že úspěšné žalované žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, v němž namítal, že soud I. stupně se nezabýval otázkou nesprávného úředního postupu, neprovedl v tomto směru žádný z navržených důkazů, a nevyslovil se ani k existenci a identifikaci dvou nezávislých zásilek, z nichž jedna byla určena k vývozu do Singapur a druhá na Slovensko. Není zřejmé, které zásilky se příkaz k vydání z 31. 7. 2007 týkal a která byla zabavena. Nesprávný úřední postup spatřuje žalobce ve skutečnosti, že není zřejmé, která zásilka byla odňata, a dále v tom, že s materiálem bylo nesprávně manipulováno a byl nesprávně skladován a nebyl vydán přes několikrátou žádost s poukazem na skutečnost, že uplyne doba použitelnosti materiálu. Fakt trestního stíhání jednatele žalobce je pro posouzení uplatněného nároku irelevantní. Žalobce

navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě vyhověl, případně jej zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení, které by případně vedl jiný soudce.

Žalovaná vyvracela důvody odvolání a žádala, aby odvolací soud napadeným rozsudek jako věcně správný potvrdil. Upozornila na skutečnost, že při mimosoudním jednání i v žalobě podané v této věci žalobce vznik škody odvíjel od nepřiměřené délky řízení bez ohledu na použitelnost zboží. Tvrzení ohledně dvou různých zásilek a o nesprávné manipulaci označila na nepřipustné novoty a za tvrzení účelová.

Odvolací soud z podnětu odvolání přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, podle ust. § 212 a 212a o.s.ř., a dovodil, že odvolání není důvodné.

Soud I. stupně ve věci provedl dokazování v potřebném rozsahu, věc správně posoudil správně a dospěl ke správnému závěru o nedůvodnosti žaloby, s nímž se odvolací soud plně ztotožňuje. Žalobce se domáhal náhrady shora specifikované škody s tím, že škoda vznikla v důsledku nepřiměřené doby řízení, kdy trvalo zabavení zboží bez ohledu na jeho dobu užití. Výše požadované škody odpovídá hodnotě zabaveného zboží. Soud I. stupně správně vymezil předpoklady úspěšného uplatnění nároku na náhradu škody podle zák.č.82/1998 Sb. Je to především nezákonné rozhodnutí, za které je ovšem v soudní praxi považováno rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno. Existence takového rozhodnutí nebyla v tomto řízení ani tvrzena ani prokazována. Dále je tímto předpokladem nesprávný úřední postup. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Judikatura vycházející z rozhodování Evropského soudu pro lidská práva předvídá „silnou, ale vyvratitelnou domněnku“, že nepřiměřená délka řízení znamená pro stěžovatele morální újmu a žádné důkazy v tomto ohledu v zásadě nevyžaduje. To jde ovšem o případ, kdy se žalobce domáhá náhrady za nemajetkovou újmu vzniklou v důsledku nejistoty vyplývající z dlouho trvajícího řízení. Jinak je tomu však, pokud jde nárok uplatněný z jiných důvodů, kde již spočívá na žalobci břemeno tvrzení i břemeno důkazní. Žalobce v daném případě neodvozuje uplatněnou škodu od nejistoty v důsledku dlouho trvajícího řízení, ale domáhá se náhrady škody za neupotřebitelné zboží a v hodnotě tohoto zboží. Je proto na něm, aby vznik a výši této škody prokázal. Žalobce tvrdí, že škoda vznikla proto, že v průběhu zadržení zboží orgány činnými v trestním řízení, uplynula expirační doba, takže mu po případném vrácení zboží toto již nebude k ničemu. Z provedeného dokazování a vlastních tvrzení žalobce vyplývá, že zboží bylo uskladněno 4. 8. 2006, zabaveno bylo 31. 7. 2007, expirační doba byla dle tvrzení žalobce „do roku 2007 nebo 2008“, resp. v odvolání upřesnil, že na obalu byl uveden říjen 2007. Je nepochybné, že zboží bylo zadrženo při řádném procesním postupu orgánů činných v trestním řízení a že určitou, přiměřenou dobu muselo zadržení zboží trvat minimálně pro přezkoumání jeho kvality pro účely trestního řízení. Znalecký posudek byl podán 10. 1. 2008. Tuto dobu pak nelze hodnotit jako nepřiměřenou a závěr soudu I. stupně, že zboží by nebylo použitelné, i kdyby bylo vráceno ihned, je správný. Nelze ani přehlédnout, že i údaj o expirační době zůstal pouze v rovině tvrzení žalobce, navíc jde o údaj pouze přibližný. Odvolací soud proto napadený rozsudek jako věcně správný podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil. K odvolacím námitkám žalobce pak odvolací soud dodává, že i skutečnost, která vlastně zásilka je předmětem tohoto řízení, by musel prokázat žalobce, což ovšem nebylo nutné, jestliže soud dovodil, že ke vzniku škody nedošlo. Tvrzení o nesprávné manipulaci se zbožím a nesprávným uskladněním pak je nepřipustnou novotou tvrzenou až v odvolacím řízení (§ 205a o.s.ř.).

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 a contrario ve spojení s ust. 224 o.s.ř., a to s ohledem na skutečnost, že úspěšné žalované v souvislosti s odvolacím řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné, ledaže dovolací soud dojde k závěru, že jsou splněny podmínky přípustnosti dovolání podle § 237 o.s.ř., a to na základě dovolání podaného k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od doručení rozhodnutí prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

Praha 13. listopadu 2014

JUDr. Naděžda Javůrková v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Martínková Hana